

Jer 2:13 Het ons dalk vir God vergeet?

Ons Afrikaners is ’n Christelike volk, het ons altyd geglo. Maar jy sal saamstem: dis lank nie meer die geval nie. Dis met ons eerder soos met die Israeliete waarvan ons nou gelees het.

Israel het vir God vergeet. Israel het so mooi, so belowend, begin. Alles was tog eers so mooi tussen God en sy volk in die

begin-jare, die tyd toe Israel God se bruid geword het, soos Jeremia dit in vs 2 stel. Dit was ’n tyd waarin Israel vir God met volledige oorgawe gedien het, toe hulle Hom onvoorwaardelik gevolg het, selfs deur die magtige Rooi See, waar hulle maklik sou kon verdrink, en selfs die woestyn in, waar daar geen kos of water vir hulle was nie. Maar omdat die volk die Here volkome vertrou en liefgehad het, het hulle gegaan waar Hy hulle gelei het. En God het hulle geloof beantwoord met magtige dade van sorg en beskerming, sodat die volk te midde van baie gevare altyd veilig was. Hulle was geheilig aan die Here, afgesonder vir Hom, sê vs 3, sodat niemand iets aan hulle kon doen sonder dat die Here ingegryp het nie.

En hier, in die gedeelte wat ons saam gelees het, sê die Here nou aan sy volk dat Hy met heimwee aan daardie tyd terugdink. Maar ongelukkig is dit dinge wat verby was. Van die pragtige liefde van die beginjare, toe Israel soos ’n bruid vir die Here was en Hom met oorgawe liefgehad en gevolg het, was daar in die tyd van Jeremia nie veel meer oor nie. Jeremia praat selfs van ’n geskil wat ontstaan het, dat die Here Israel “aankla” (vs 9), en dat die verhouding tussen Israel en die Here op ’n ernstige breuk afstuur wat onherstelbare gevolge vir die volk en hulle nageslag gaan hê.

Hoe het alles dan so verander? Waar het die fout ontstaan? Dit is ontroerend om hier te lees dat die Here ook hierdie vraag vra, en dan vir ’n oomblik wonder of Hy nie self miskien die oorsaak van die vertroebelde verhouding is nie (vs 5): “Waarin het Ek gefaal dat julle voorvaders van My af weggedraai het?” Het Ek julle dalk in die steek gelaat? Het Ek soms nie my beloftes nagekom nie? Het Ek nie julle gebede verhoor nie? Sê My, wat is tog die rede?

Natuurlik lê die skuld vir die verwydering nie by die Here nie; inteendeel, die Here het met groot moeite vir hulle soos ’n Vader versorg deur die dorre woestyn, en hulle in ’n land van groot oorvloed gebring en hulle die goeie dinge van die

land laat geniet (vs 6,7). Maar wat het Israel gedoen? Hulle het dit alles vergeet, en agter nikswerd afgode aangeloop, en so self niks geword (vs 5).

Hoe gebeur dit dat mense God vergeet? Dat ’n volk wat so goed begin het, iewers langs die pad God verlaat het? Hoe het dit gekom dat die Afrikaners nie meer as ’n Christenvolk getipeer kan word nie?

Dis sekerlik nie omdat jy op ’n dag besluit: nou vergeet ek van God nie. Of, ja, daar ís mense wat willens en wetens die rug op God draai. Maar ek dink nie dis wat met Israel (en ons) gebeur het nie. Dit was eerder ’n geval van gaandeweg, ongemerk wegdwaal. Dit was in die (klein) keuses van elke dag wat dit gebeur het. Van ’n jaar oorslaan om na die jaarlikse pasgafees te gaan, en volgende jaar dink jy, ag, dit het my niks gemaak nie, ek kan netsowel vanjaar weer tuis bly. En voor jy jou kom kry, is die feeste nie meer op jou agenda nie.

Dis hoe dit werk. Dit gebeur as jy nie meer gereeld kerk toe gaan nie, of Bybel lees nie. Aanvanklik pla dit jou so bietjie, maar jy kyk darem nog dan en wan die erediens op die TV. Tot op ’n dag, dan oorweeg jy dit nie eers meer nie.

Ek het eenkeer by ’n kennis in die hospitaal gaan kuier, en sonder dat ek die onderwerp aangeroer het, begin hy met my praat oor kerkbesoek. Hy gaan nie meer kerk toe, sê hy. Hy weet nie hoekom nie, maar dis hoe dit is. In die woorde van die Here uit Jeremia 2: hy was vinnig op pad om God te vergeet.

Die meeste van julle wat ouer is, sal ’n tyd onthou toe daar nie gewonder is of jy Sondag kerk toe gaan nie. Dit was gewoon deel van jou weeklikse program. Dit was ook ’n tyd toe ons versigtig was hoe ons praat. Die f-woord was beslis nie deel van ons woordeskat nie. En vandag? Die f-woord is deel van ’n Afrikaanse musiekgroep se naam, en daar is nou selfs ’n hele fliek gemaak met die f-woord in die titel. Die volk het die ma

se verslae f-uitroep só geniet dat dit kultusstatus bereik het. En die nuutste sensasie is oor ’n hoërskoolmeisie wie se toespraak vir ’n redenaaskompetisie oor ’n baie onwelriekende ding gaan wat sy pront op die naam noem. Ek meen, in my kinderdae het ons ook die gediggie geken van ouma en oupa wat op die stoep sit, en oupa wat dan, so het ons gesê, ’n harde roep gee.

Hoe het ons hier gekom? Waar kerke Sondae leeg is; waar mense praat soos hulle wil en daar niks van dink nie; waar saambly niemand meer skeef laat opkyk nie; waar dobbel selfs op ons Sprinkbokke se klere geadverteer word?

Die tragedie is: as jy God vergeet, bly dit nie daar nie. Want Satan is baie gou om daardie leemte met sy eie afgode te vul. Ons het tog almal die behoefte om iets te hê om voor te lewe. God het ons so gemaak, dat ons vir Hom sal lewe. Maar as ons Hom vergeet, begin ons vir ander dinge lewe: die politiek, geld, sport, motors, tegnologie, genot, my werk, prestasies, my maats …

Die Here sê van hierdie dinge: dit is gebarste waterbakke. Hulle help nie in ’n tyd van nood nie. Daarom antwoord die HK op vraag 1: Wat is jou enigste troos in lewe en in sterwe? Net een feit: dat ek aan God behoort, wat my verlos het en elke dag vir my sorg en bewaar teen die magte van die bose. Dís die lewende fonteinwater waarvan Jeremia praat.

Hoe moet ons dan maak om te keer dat dit met ons ook gebeur? Hoe keer jy dat jy God vergeet, en dat jou kinders God vergeet?

Daar is maar net een antwoord. Fokus elke dag op God. Dink terug hoe julle as kinders geleer het om Hom te dien, en dien Hom dan weer só; lewe vir Hom – nie net as jy kerk toe kom nie, maar ook as jy tuis is, as jy praat, in jou huis, by die werk, op die sportveld. Neem daagliks standpunt in vir God.

Ek is bevrees ons het te maklik al begin afsien van dinge wat

vroeër vir ons kosbaar was. Kan ek vra: Lees jy nog jou Bybel? Oordink jy dit nog? Ons moet tog ons lewens inrig volgens die Woord van die lewende God self! Vind jy nog jou vreugde in sy Woord, soos Ps 1:2 sê?

Kom ons gaan die week in, gefokus op die Here!

Onlangse Bydraes

- Joh 11: 25,26 JESUS BRING HOOP
- Dina, die meisie wat verkrag is
- Ragel, die vrou wat alles gehad het
- Joh 14:23 Smag jy na God se teenwoordigheid?
- Jakob

Argief

Argief Kies 'n maand

- Lees die Bybel saam met my
- Soos ek dit sien
- Preke
- Gebede
- Kortverhale

- Facebook
- X

© Bybelkoerant 2018 – 2026